

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Funes ceciderunt mihi in præclaris: Etenim hæreditas mea præclara est
mihi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Dominus pars hereditatis meae, & calicis mei.

Tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Hierony. posteriorem partem sic uertit, Tu possessor fortis meae, pronomen mihi superfluit. Est autem uersus hic sumptus ex lege Mosi, ubi Leuitis & Sacerdotibus scribitur non esse datam hereditatem in ter filios Israel, sed dominus (ait) est eorum hereditas. Cuius amulatione & hic dicit, Dominus est pars mea hereditaria, & arbitrator, ex figura ista, distributa inter filios Israel terrae, & sacerdotibus negata, prophetam, illustrante spiritu, psalmum hoc loco hausit, scilicet non fore Christi hereditatem communem hominibus, nec de sanguinibus & terrenis acceptam, sicut leuitarum nulla erat inter filios Israel. Partio autem, hic esse hebraicum, pars hereditatis, pro pars hereditaria, seu portio mihi distribuenda, Multi enim per hereditatem, intelligunt Ecclesiam, cuius sortem esse dominum certum est, sed pro persona sua loqui Christus mihi uidetur, de hereditaria portione, quae se contingat, quod confirmat id quod sequitur, Et calicis mei, Diximus enim psal. x. Calicem usque scripturae, significare, mensuram unicuique diuinitus definitam & reddendam pro meritis suis, & calicem bibere, sit pati, uel accipere hanc definitam mensuram, Et hic quoque hebraismus est, Dominus pars calicis mei, pro dominus, calix meus, seu id quod mihi definitum est reddi, ut nihil aliud quam ipsum dominum accipiam per retributione.

Mirum itaque, moriturus gloriatur se habere hereditatem, eam quae sit ipse dominus, iterum indicans sese suscitandum a mortuis quo accipiat hereditatem hanc promissam. Quid autem non habet, qui ipsum omnium dominum habet? Quis autem habet dominum omnium? qui nihil aliorum habet, & non quae re, nisi ea quae dei sunt, etiam per mortem & omnia mala, ita fit, ut dum omnia amittit, omnia inueniat, dum nihil hereditatis elegit, omnia sua sponte ueniant. Ideo secure dicit, Tu es qui restitues hereditatem meam, Melius habet. Tu statues hereditatem meam, non enim de restitutione, sed constitutione loquitur, ac si dicat, Meum est omnia facere, & pati, omnia amittere & relinquere, ut tibi obediam; Tu sine mea cura, statues & firmabis, quae mea esse debeat possessio. Ego non quero eam, contentus quod tu sis hereditas & portio mea, quem ubi habuero, hereditas mea bene fundata, & posita in tuto est, ita uidemus quod nihil Christus sibi arroget, quod nihil sit pro se sollicitus, tantum cui ut deo patri obediat, cetera omnia curata secure presumunt. Et nos hominum in quibus tamen serui sumus alieni, quasi in manibus nostris sita sit uel salus uel perditio Ecclesiae, cur non Romanenses sui seruilis primatus, causam, simili fide, committunt deo, cum Christus haeres & dominus omnium, commendet tamen eam patri, nihil pro ea sollicitus.

Funes ceciderunt mihi in praecclaris:

Etenim hereditas mea praecclara est mihi.

E c

iij

Perlat

Perstat in usu scripturæ, quo funes seu funiculi dicuntur mensuræ ditionum seu limites, quibus diuiduntur hæreditates terræ, ut psal. lxxvij. Et forte dicitur eis terram in funiculo distributionis. Et. ciiij. dicens, Tibi dabo terram. Cuius funiculum hæreditatis uestre. Vnde Hierony. trãstulit. Lineæ ceciderunt termini pulcherrimis, etenim hæreditas speciosissima mea est. Deutro. xxxii. Cuius tuit terminos populorũ iuxta numerum filiorũ Israel, pars autẽ dñi populus eius, iacob funiculus hæreditatis eius, Quod hic sp̃aliter tractat, q. d. Sicut ibi funes ceciderunt non ultra q̃ ubi erat numerus filiorũ Israel, & ubi funiculus numerus filiorũ Israel, ibi incipiebant termini populorum, ex quibus nullus egit, sed pars eius & funiculus erat iste populus: Ita nunc quoq̃, non affertur quãlibet fecem hominũ de sanguine, sed sicut illic feci corporales separationes nem limitum populi mei a gentibus, ita nunc magis multo cõstitui sunt mibi termini sp̃uales populorũ, iuxta numerũ filiorũ sp̃ualium, ut ubi ubi per orbẽ definunt esse fideles mei, ibi incipiunt esse populi infidelium, nec quicquid sp̃itu licet misceantur corpore. Fides autẽ est limes, seu funiculus iste distributor hæreditatis, ipsa enim terminat fidelium numerum, extra quã, quicquid erit, termini sunt populorum, & appellatur termini impietatis. Malachi. Qui enim crediderit saluus erit: Qui non crediderit condemnabitur. Ita videmus Ecclesiam prorsus nõ posse dici, nisi eam quæ credit, quare pontifices Romani cum sua Ecclesia vere sunt Idola & figmenta hominũ impiorũ. Contenti enim hos funes rumpere & extendere, quo uolunt, nempe etiam usq̃ ad non præclara immo ad tenebrosissima, sed frustra. Non enim ait: Extensi sunt, sed ceciderunt, non, uos extendetis, sed de celo cadent.

Fides funiculus hæreditatis.

Describit ergo hæreditatem, quam ei dominus statuit, loco eorum, qui sunt de sanguinibus, non congregabo, inquit, illos de sanguine, quos ergo? Præclaros, pulchros, iucundos, dulces, qui sunt hi? Non habent nomen nec personam, non sunt ludæi nec gentes, non Romani, non Babylonii, Non hic aut illic, sed in spiritu sunt, fide puri, pulchri, dulces mihi. Nam hebraea dicitur, in præclaris, proprie, dulces & iucundos significat, ut Christi beneplacitũ in suis fidelibus exprimat. Rursus abominationem eius in infidelibus, & qui in carne & sanguine gloriantur.

Iterum, ut dixi, resurrectio testificat, dum dicit, mihi, cui mihi? nonne tu dicis, Cõserua me dñe: ita uere morior, sed resurgam, & erit mihi hæreditas mea dulcissima. Dicit autẽ pluraliter funes, q̃ Ecclesia tota cum sit una, dispersa tamen est per orbem propter ministerium uerbi & baptismatis, cum unus omnibus non queat ministrare, ut singuli funes, sint singulæ Ecclesie, in quibus idem Christus, idem baptisma, idem uerbum est. Ceciderunt, quia non humano studio & opere, sed uirtute gratiæ dei multiplicanẽ fideles Christi, Suntq̃ nobis omnes fortuiti & quos præuidere nequieramus, qui cõuertuntur, sicut dicit Isaiã. xlix. Et dices in corde tuo, quis genuit mihi istos? ego sterilis & nõ paries, & istos quis enutrit? Sic enim & hic Christus omnia ex patre accipere se ostendit sine sua cura, & cecidisse ei quasi forte funes istos in dulcissimis.

Ecclesie magnitudo.

Nec hoc sine emphasi est, quod dicit, ceciderunt mihi, & speciosa mihi. Seu ad me, totũ scilicet contra laruam eorũ, qui Ecclesiam secundũ externã faciẽ metuntur & locis affigunt temporalibusq̃ diocesum limitibus definiunt. Sic enim hodie Ecclesiam alia maiorẽ dicim⁹, terreno spacio & populi multitudine, cui reuera sit solũ fide, spe, charitate, siue magna, siue pulchra, siue fortis: immo quæ in oculis Christi est iucunda & formosa (ut hic dicit) intelligit p̃ antithesim esse mundo &

mundo & sibi amara & deformis, sicut ait, Nigra sum, sed formosa, nolite me
 cōsiderare q̄ fusca sum, quia decolorauit me sol. i. Christus subiicit me cruci &
 malis, & sic externe sum nigra, interne formosa: Oportet enim cum qui uult
 Christo placere, sibi displicere, sibi obscurū esse, si Christo præclarus esse uelit:
 Qui enim sibi placet, pertinet ad conuenticula sanguinis & carnis, ut quid er-
 go presumimus in mundo & carne magni esse, Episcopus super Episcopum,
 Ecclesia super Ecclesiam, cū Christus hic nō in hoc probet Ecclesiam, quo in
 oculis hominū uideri pōt, sed in eo quod ipse uidet, i. in fide, quæ eam humili-
 et sub omnibus & crucifiget? Sed sinamus, Hierarchia nostra, nomen habet
 sacri principatus, ideo pertinet illuc, Nec memor ero nominū eorum per labia
 mea, opera enim hominū sunt, ideo hominibus placent.

Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum,
 Insuper & usq; ad noctem increpauerunt me renes mei.

Hiero. & Heb. sic: Benedicā dñm qui dedit mihi cōsiliū, insuper & nocti-
 bus erudierūt me renes mei. Magnum certe & arduū hic signatur opus, quod
 est esse consiliariū, hoc est, qui in morte & passionibus, cum undiq; angustiat
 & pauet, sciat quid sit ei faciendum, quo fugiendum, Qui enim hoc consilio
 carent, fugiunt & nō effugiunt, Vnde Isā. viij. componit consilium cum forti-
 tudine, dicens: Requiescet super eum spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus
 consilij & fortitudinis, spiritus scientiæ & timoris domini, Q̄ nisi consilio pol-
 leas, nulla fortitudo subsistet in morte, Itaq; non solum hoc donum dei est, tu-
 lisse malum & mortem, sed etiam nosse quō ferenda sint, & unde petendum,
 sicut Sap. ix. Et ut sciuī, quoniam aliter nō possum esse continens, nisi deus det,
 Et hoc ipsum erat sapientia, scire cuius hoc donum esset, Quod ergo fuit con-
 silium Christo donatum? atq; q̄ nō fugit in morte, non retro abiit, sed dixit: *Cōsiliū Chris-
 ti in morte.*
 Cōserua me domine, tradita in manu dei tota sua causa, Ita enim solemus exu-
 beranti affectu gestire a periculo erepti, non tam q̄ erepti sumus, q̄ q̄ nos ita
 gesserimus, ut eripi possemus, sibi iucunda narratione recitantur, euitata peri-
 cula, repulsi casus, frustrata insidie hostium, & omnia illa studia sollicitudinis,
 quæ prudētes nos fecerat in periculo præsentis, Ita Christus quoq; gloriatur se
 se prudentem fuisse in malis ferendis, idq; diuino munere, q̄ blasphemis nō
 responderit, mortem non fugerit, & nullis uerbis aut factis moueri se permi-
 serit: dulce est enim eius meminisse quo te sentis fuisse adiutum. Inueniuntur
 sane qui cum ualent recte consulant ægrotis & extra periculum nihil non sa-
 pient, neminem non docere possint, at ubi ascendunt fluctus in cælum & de-
 scendunt in abyssum, anima eorum in malis tabescit, turbantur & cōmouen-
 tur sicut æbri, & omnis eorum sapientia deuoratur, ut psal. cvj. dicitur, ut ne-
 mo magis indigeat consilio, q̄ ij consiliorum principes: proinde insigniter &
 excellenter hic elucet diuina misericordia, quæ in tempore tantæ necessitatis
 prope est, & illustrat cor pavidum, inops & egenum, consilio, quod supra ro-
 gauit, dicens: Cōserua me dñe, Eo enim consilio seruat anima in medio isto
 umbræ mortis, sed & ipse quale fuerit hoc consiliū sequēte uersu dicit.

Ex ijs intelligi potest, quomodo nostra translatio ad eundem sensum que-
 at aptari, ut intellectus sit id ipsum consiliū, quo intelligat quid faciat & omit-
 tat in medio malorum, ne offendat deum, sed unde gaudeat, exulter, benedi-
 catq; dominum ereptus.

Sed quæ